

Första Söndagen i Stora fastan

Kampen mot frestelsen – Jesu frestelses söndag

1 Mos 4:3-7; Hebr 4:14-16; Matt 16:21-23; Ps. 91:1-14

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Många skulle hålla med om att det finns gott och att det finns ont; att ”det goda” är verksamt i dag, liksom ”det onda”. Många har också personliga upplevelser av både gott och ont. Somliga skulle till och med stämma in i att vi faktiskt **vet** att det finns såväl gott som ont.

Så en fråga: Hur länge kommer man undan med att säga att man ingenting visste? Hur länge kan man skylla på okunskap? Ja, om man inget vet är det svårt att klandras. Men då jag faktiskt vet, är det ett dubbelfel att i efterhand påstå att jag inget visste om att det var ett fel jag begick.

Väldigt få kan skylla på att man inget visste om existensen av ondska. Däremot är det betydligt fler som faktiskt inte vet vad som är ondska eller hur den för sig, rör sig och verkar.

Ta dagens tema som exempel: frestelser; ett i med dagens språkbruk tämligen oskyldigt ord. Får jag fresta med en semla till?! Frestelser stannar från Frestaren, personen; från Satan. Och människan tycks inte ha en aning. Alternativt anser hon sig vara både smartare, mer utvecklad och kunnig än den som vill leda oss bort från det sanna och goda. Så mycket smartare och mer utvecklad att det, via någon magi, har bildats antikroppar mot ondskan. Som vore hon vaccinerad. Det räcker med att ta en titt ut över vår värld, såväl i fjärran som mycket nära, för att förstå att det där vaccinet inte existerar. - Får jag fresta med en semla till?!

Hör nu: Ingen av oss är immun mot frestelser eller den ondes härjningar. Inte ens vår Herre gick fri från att frestas. Vi hörde honom säga i Evangeliet idag (eller ryta för att var korrekt) till en av sina närmsta: Gå bort från mig, Satan!

Vi läser igen: ”Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättvisa honom: ’Gud bevara dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig.’ Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: ’Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors.’”¹

---

¹ Matt 16:22-23

Gå bort från mig, Satan!, befäller Jesus. Han säger det till sin lärjunge Petrus. Gå bort! Du vill få mig på fall för du tänker som en människa. Vad hade Petrus gjort för fel? Han hade ju bara betygat sin kärlek till Jesus; sagt att inga frestelser skall komma över dig, Herre.

Vet ni: till och med Satan tror på Gud. Jag bara säger det nu i förbigående och skall återkomma till det.

Ingen går fri från frestelser. Inte ens vår Herre som frestades då han drevs ut i öknen och fastade i fyrtio dagar. Inte ens Jesus gick fri. Att, som Petrus, säga att han går fri är att fara med Satans lögn. Hur är det då inte om vi säger det till varandra, eller till oss själva? Jag frestas minsann inte! Det är den ondes sätt att invägga oss i falsk tro och att tänka att eftersom jag aldrig frestas så behöver jag heller inget som räddar mig från frestarens frestelser.

Vi hörde i den gammaltestamentliga läsningen: ”Är det inte så att om du gör det som är gott, ser du frimodigt upp, men om du inte gör det som är gott, då lurar synden vid dörren. Den har begär till dig, men du skall råda över den.”²

Den har begär till dig.

Världen är full av fallgropar; fällor som är där av en anledning. De kan verka oskyldiga. De kan verka harmlösa. De kan till och med verka goda. Men, systrar och bröder: det finns faktiskt saker som kristna inte gör, även om ”alla andra” gör det. Det är en av de saker som skiljer kristna från hedningarna; från dem som inte tillhör tron; de som är där ute på heden.

Så, hur länge kommer man undan med att säga att man inget visste? Inte särskilt länge. För i den stund människan är medveten om att det finns gott (samma ord som Gud) och ont (här stavat som Satan) finns inga förmildrande omständigheter. Vi skall alla stå till svars för de val vi gör; de handlingar vi utför; de tankar vi tänker och det vi låter bli att göra. Det finns däremot något som den kristne gör, som hedningen inte gör. Den kristne ber om att inte utsättas för prövning. Den kristne ber om hjälp och ställer frågor om vad som bör göras och vad som bör undvikas.

Vik hädan Satan! Fresta mig aldrig med dina fäfanligheter. Det du erbjuder mig är ondska. Drick giftet själv!

---

² 1 Mos 4:7